

Attesång 1. 1887
 Enenget och
 Agnastelau Gården
 nr. 6.
 Capitlet att många
 af Jesu lärjungar
 af Herodes Pontus,
 när de förde honom
 tal om Gattorsten.
 De tyckte det var
 ett vördt tal, när
 han sade deras att
 de skulle äta Herodes
 kall och dricka
 hans blod. Det var
 naturligt för det
 naturliga förståndet.
 De tyckte det

vara allt för tjock
 eller allt för gräst
 och slutet att en
 lärare skulle kom
 ma fram med sådana
 ord, som kunde
 påstå för vilken
 allra rättare
 grumla för be
 derligt folk. att
 äta munskärl
 och dricka mun
 skärl, det låter
 alldeles förfärligt
 i de finas örhör
 na. Men nu måste
 man vilseval finna
 sig vid detta grof
 va uttryck, som

det finns i Bibeln.
 Men om någon
 annan vändes
 sig att bruka såda
 na ord och talsätt
 som skulle
 förfärligt i de fina
 örhörna: då
 blir den förfärlige
 verket, men i sin
 förbittnad, och jä
 ger: detta är ett
 hört tal. för han
 det fördraga. Nu
 var det liksom de
 Skrift lärda och
 farises från alla
 mitt på alla figurer

2. ner Träl/aren
 3. kända tal, de tygde
 4. det vara' något
 5. anständigt, att
 6. han kallade hela
 7. kriget för ett
 8. vranst och korr
 9. krig; att han
 10. vilken, Yr. m. m.
 11. dagarna, hade
 12. de funderiga
 13. och Gud förbati
 14. gaste man i riket
 15. för huggor och
 16. affär: Detta var
 17. som man så
 18. att han hade
 19. för sig, att han

man har efteråt
 förminnat, att
 dessa keder/arna
 och dyggsiga men
 Men, hade i vändan
 ett gaff och äga
 daktigt lefrare:
 De var utvärte
 anständiga, för
 völden, äga
 Men i vändan äfva
 de hordans synen
 De gåfvo allmogen
 at de fatiga, men
 eto Un Enkelt
 fuy genom hord
 righet: de hörde
 den på Torget

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526

Men hos efteråt
 förminskat, att
 dessa hederfulla
 och ädliga mennor
 Men, hade i London,
 ett stort och äga
 dastift lefverne:
 De var utmärkt
 anständiga, för
 Verlden, äga
 men i London äro
 de hordans fyndiga
 De gifvo allmogen
 af de fattiga, men
 äro en Enkelt
 fny genom sin ge
 rikhet: de hälla
 sin på Torget

men kände den
 man, som fäste
 dem samman
 och uppmanade
 deras strömmande
 just sådana, Gud
 fruktiga, ärliga
 hederliga, och deg-
 liga människor
 kunde inte höra
 Trälförarens hårda
 Tal, och därför
 måste de vända
 honom ryggen
 och anså honom
 för en trätare
 som inte förstod
 med Guds ord.

men det inte
 vara samma för-
 hållande med våra
 Judar, som ansåg
 för ett hederligt folk,
 och det i Guds
 verkhet och bekräft-
 ning affäro. Men
 tidens Judar ansågo
 det inte för någon
 synd att handla med
 Gudar och trälforare
 invid Templet, men
 Trälföraren ansåg det
 för en stor synd att bedra
 före måste han själv
 drivas ut till kusten
 och flyga ombord

Uellarebordet.
 Gudarne blefvo ris-
 perligen förargade
 på konungens, men
 de kunde rikas den
 gongen göra någ-
 ting at konungens öns-
 kan det var förbjö-
 i hagen, att jag
 med oxar och hästar
 jätt i jättens kyr-
 kun. Men en
 någon nu på tid
 skulle understa
 sig, att blaga
 på den, som hade
 med brödet och
 föda och var
 visst att det

gongen vänta på
 ende. och en
 någon skulle stiga
 på antiken spel-
 den för den, som
 ville och spela kort
 om Söndagen. Han
 skulle jätt blifva
 utkörd, och få stryk
 af spelarna. Men
 jätt på det är det
 folk, som inte bär
 det hörs tålet. En
 någon tales om
 deras geringas
 blis. Han anses för
 en förmåne. Men
 någon

Vellareborden
 Gudarna blefvo när-
 serligen förmodade
 på konungens
 de, kunde inte den
 gengen göra någ-
 ting at konungens
 dan det var förbjudet
 i lagar, att säga
 med orar och kralen
 i samma kyr-
 kan. Men om
 någon nu för till-
 fälle undan-
 sig, att säga
 på dem, som kunde
 med beaktning om
 försäkring, som för-
 vifta sig för-

gånge anse för
 en del, och om
 någon skulle säga
 på dem, att de
 den för dem, som
 skulle säga, att
 om de skulle
 skulle säga, att
 utgå, och så
 af slutena. Men
 skulle säga, att
 det, som inte
 det för de talen.
 Någon talas om
 deras gemensam-
 bleis som anse för
 om främmande.
 Någon talar,

att minnelse för
 nu för tidens lif
 Oquidatigt: så blis
 hun anse för en
 klätt. Men när
 Presten predikar
 ruckert och gäp-
 för den fätra ho-
 rum: så äro alla
 chygga heron
 ferdiga att brata.
 alla ärliga gäp-
 tanka för en ruck-
 predikant: alla
 kyrkans gäp-
 der, valiga Pre-
 sten för hvar en
 rik Predikant
 och

hertig & Prästen
 bjuda Predikanten
 en kyrkelyd: Enes
 den han predikar
 så ruckert och gäp-
 ligt, att gäp-
 kyrkan kan
 blifva ruckert till
 tärar. Så hade
 hertig & Prästen
 bont predika för
 de kyrkan
 och Tärar. Men
 hade bont gäp-
 den kyrkan
 för för hvar en
 kyrkan vill
 kyrkan

att man i skolan
 nu för tiden ofta
 Ogrundat tyst. för att
 man anser sig som
 trötta. Men äro
 Prästens predikningar
 värt att lyssna
 för den sakens be-
 sör. så äro alla
 dygliga heror
 fördiga att lyssna
 alla ärliga lyssnare
 tacka för en värd
 predikning. alla
 mykterna följande
 oss, välkomna Prä-
 sten för hans ord
 på en Predikning
 och

hertig & hertiginnan
 bjuda Predikanten
 till festligt middags-
 bord på predikanten
 på måndag och på
 tisdag till julefest
 i kyrkans källare
 vid 12 och till
 källan. Så hade
 hertiginnan, såsom
 bost predika för
 de Wärdiga källan
 och Turissee. Man
 hade bost på en
 den kungliga källan.
 Vi för våra så my-
 ket vi vill veta
 Konung Herodas

nog blis ni ändå
 sällig. Men Yabon
 ner, dögurinn träl
 en botprövare för
 konungen och kong
 heren, och den föne
 måste han misst
 räknen. Den stung
 lisa heren stund
 inte på några
 samuets frid, för
 ans dögurinn kuf
 und var in på ett
 fatt. De samu
 ikke heller de
 äfvensta prester
 och de skrift
 lerd.

samuets frid, för
 in. Trälaren var
 chid på kofet. Men
 tr, en vild yndas
 kunna på några
 samuets frid, för
 ans dögurinn kuf
 und var in på ett
 fatt. Det nämnda
 talat Marra för
 löligt: de fina orkin
 norna. När stufung
 sade att det stera
 styrkerådett: Yenu
 salur. I stän dultid
 den helige an de
 emut: ja stera det
 den i deras hjertan
 och när st
 rader: ja, ja, ja

May blis ni Gud's
 salig. Men Guds
 nåd, Guds nåd
 en barmhjertig
 Konge og en
 far, og der
 måtte han
 være. Den
 liden, som
 liden på
 Sammen, for
 en Guds
 end var i
 fatt. Så
 ikke heller
 af Guds
 og de
 Lær

Jesu Kristi frid för
 oss. Trälsamhet var
 ej på korset. Men
 tro, om vi så guds
 kunnat på många
 sammanfrid för oss
 och försämrings huf-
 vud i den präcto-
 rat. Det minsta
 talat Marra för-
 lörlig. de finv orkin-
 narna. När stesam
 hade att det stora
 Ryskerådett; Ynnu
 salus. I stäm dattet
 den helige ande
 emut. Ja när det
 hem i deras hjertan
 och när de
 under ja ja ja

som nu farren kün-
 na kund: så tog de
 för Örnens och lita
 ihjäl familjerna. Men
 nå det inte nu. Skulle
 gå nu samma sätt
 igen en gång. Men
 som Johanna säga
 om eller Sköndagen
 Skulle predika. Men
 på kugan för den
 Säkra Vildes kugan.
 De skulle genast
 ta för Örnens Varte
 lita ihjäl. Tanderna
 och vagnen till helu-
 tet och hättarna.
 Men som gifvits
 en färd och kunnat
 flykta. Men att
 för en. Hederligt
 för en. Hederligt

Vi tro att inte hafva
 upprat på. Agudaktig
 att, en. Skulle förtä-
 na. Någon. Hederligt.
 Men som Skulle förtä-
 na. Hederligt. Men
 Skulle på. Hederligt
 folk. Ja nu. Men
 af en. Gudarna, som
 koropaste Brållarna.
 De trodde sig kunnat
 hafva upprat på
 Agudaktig, att
 de. Skulle hafva
 förtänt en på. Heder-
 ligen. Johanna. De
 menar. Men, att de
 Skulle. Men
 sig och. Men
 Men. Men. Men
 Men. Men. Men

bekänn. samma
 Tro hosva och på
 denna tidens Gud
 När en christen talas
 om bättringar: på
 flera de likasom
 Gudarne juke de
 Trälsar: Häkens
 häls dig själv och
 bekännas till samma
 och predika för oss
 om bättringar: vi
 ha upprat Gudfrukt
 tigt ända fram till
 denna. Vi äro redan
 i baret fäddas på
 gylt: flera ha
 den samma och
 för oss oss. Vi
 äro i baret
 re.

Vi ha upprat baret
 och Gudfruktig och
 den fram till denna
 Gudfruktig och
 om vi tåga oss en
 färd eller gör en färd
 till en bättring: det
 angår Er inte, huru
 vi upra vi skole
 själva vara på
 våra glömskar.
 Alltså måste skäpan
 och en, som vill predi
 ka om baret och bättring
 blifva förbannad
 baret och utstätt
 ifrån alla bättring
 vordas meningslösa
 färd. Vi
 är i baret

många Drottne
 för Gud, som vill
 eller tord predika
 någon för abåtfärde
 syndare. Om man
 predikas någon all
 för frångått för blis
 man anslut för en
 Christen hund. Hund
 tuckas kallas alla
 Christen för Christen
 hundar, emedan de
 Christen: börja
 skälla på hundar
 som inte skällande
 på andra. Om man
 skäller på andra
 Christen hundar
 så är det en hund
 som inte skäller
 på andra.

en tank och en
 rubning pitta och ju
 nu och Lila Mark
 vid samma bord.
 all inget fragas
 den andra: vad
 tror du om Christen
 demon. Eller vad
 har du för Tro? och
 Praten och Gledning
 som lifva ändå bättre
 efter sin Tro, än de
 som kallade Christen,
 som till och med ryder
 är ändå stigare: sin
 Tro, än de som kallade
 apostol kutterarens
 som hafva begynn
 fluffas och porten
 som på bord & fluff
 till för bile & fluff
 hafver.

men se detta är ett
tänkt Tab. det sker
ner alla i de första
örhinnorna.

Men emellan de är
fä, som tänks på sin
själs salighet, och de
änare förre, som ha
va. Himmels tillvett
njutande af nåden
eller till en befrädd
Tro: så måste vi
prouiska dagar för
alla abotfärdiga
syndare, och ställa
den Gud, som är
rättfärdig, och för oss
när. Samma de är
vår egen egen egen.
Så är det Evangelium
som

vilja våra Evangelier
Nådelästare; och
Gud, som visar alla
staden, att den är
önsfulla, bättra
diga, och för den saken
syndare. Himmels till
na sig Gud, nåden
loften, och vilja för
den abotfärdiga syn-
dare, som vilja draga
Gud, nåden till liden
stignit, de vilja stiga
in i Himmels till
utan ängas, utan
bättring utan Tro,
utan Guds hjälp, utan
försoning. Men för
det det sker. I det
färdiga och

men se detta som ett
 tecken till Gud: det som
 var alla i de första
 århundradena...

men emellanåt äro
 få, som tänka på sin
 själ, salighet, och de
 äro för, som ha
 va. Men till till det
 nyländ af Gudens
 eller till en beframt
 Tro: så måste vi
 prouiska klara för
 alla abotfärdiga
 syndare, och alla
 den Guds prästerna
 rättfärdighet för ög
 ner. Samma de i de
 världar äro klara
 så låter Evangelium
 på alla...
 Alla...

vilja till Evangelium
 Nådelyften; och
 Guds ord visar alla
 tydligt, att endast
 önskan, barmhärtig-
 het, och förbättring
 syndare. Men att till
 oss på Guds Nåde
 lyften, och vilja för
 och abotfärdiga syn-
 dere, som vilja draga
 Guds Nåd till rättsk-
 ap, de vilja säga
 in i Himmelriket
 utan önskan, utan
 barmhärtighet, utan
 rättfärdighet, utan
 försoning. Men hur
 det står i Psalmen: 124
 för oss och för alla
 ja

syndare / Måna
 för Nåd hos Gud? Det
 skulle vi oss vara rolig
 för gammal Advers.
 att få tåga in i Him-
 melriket och Guds
 och här med gärd
 spör: Utan ångest
 utan bättring, utan
 Tro, utan hjälpsam
 utan församling eller
 rättfärdig görelse.
 Gammal Advers. förs
 sig fritt, vara den
 Tro. Hos fritt borg
 du Tro. förs och fäst
 det gör ingenting, bara
 du Tro! Du förs gör
 Allt vad du vill
 bara du Tro. Se detta

is en tyfelig Predikan
 för gammal Advers.
 och den Prest, som
 så predikas, att alla
 dygda boras, alla
 heliga tågnas, alla
 mystiska fullkända
 och alla barnskärts
~~här~~ Prästare för
 skamma in i Gammal
 riket, utan ångest
 utan bättring, utan
 Tro, utan hjälpsam
 utan församling: se en
 fästas Prest, han
 predikas Guds ord.
 Men den som predi-
 kas så frängt har
 först, att en i hans
 namn blir en vinnare

frondane på Nåd och Guds. Det
 skulle vi skämsa oss
 för gammal Adels
 att få säga in i Kne-
 knäppet med blott
 och på, med gässa
 för: Utan Anger
 Utan bättring, utan
 Tro, utan hjälps
 Utan försäkring eller
 Nattfärdig förelä.
 Gammal Adels
 fyllt fritt, bara du
 Troor! Tro fritt bara
 du Troor, försäkras
 det gör ingenting, bara
 du Troor! Det gör inget
 Allt hvad du vill
 bara du Troor. Se till

i en liflig Predikan
 för samhället Adress.
 att den Prest, som
 för predikar, att alla
 dygdiga herrar, alla
 ärliga hufvud, alla
 äfven fullkunniga,
 och alla barmhärtiga
 hufvud prägnade för
 samman i i samhället
 i ett, ettans änges,
 ettans värdning, ettans
 ettans hjälps och
 ettans församling: och
 ettans Prest, som
 predikar Guds ord.
 för den som predikar
 för sitt träng behöf i
 ett, att en och annan
 som blif för tillräcklig

han blii Gynnet
 att han börjas Gynnet
 att han för Samuells
 qual, att blii angre-
 full och förkrossad.
 och till slut för him-
 na Guds nåd, när han
 ropar i sin nåd till
 Herran. En sådan
 prest han skall rep-
 till Gynnet, att
 predika för de fle-
 na, men inte för de
 derligt folk. Så dö-
 mades. Men vi för-
 val se till slut, hur
 han som har Predi-
 kett, rätt, antingen
 präst eller by-
 präst kanten.